

Різниченко Володимир Васильович
(1870 – 1932)

поет і перекладач,
художник-карикутарист

Народився 18 жовтня 1870 р. в селі Валентіїв Ніжинського району Чернігівської області.

Після закінчення початкової школи навчався у Ніжинській гімназії. У 1891 р. Різниченко поступив на природничий відділ фізико-математичного факультету Харківського університету. Тут він прилучився до революційного руху і став членом “Союзу ради об’єднаних нелегальних студентських організацій Харкова”.

У 1896 р. Різниченко успішно закінчив університет.

Деякий час В. В. Різниченко мешкав у Москві.

У 1901-1902 рр. працював статистом і завідувачим статистичного відділу Херсонської повітової земської управи.

З часу проголошення Української Народної Республіки і організації Українського геологічного комітету В. В. Різниченко працює спочатку позаштатним, а потім штатним старшим геологом. Директор Інституту геологічних наук (1930-1932), член Наукового товариства ім. Т.Г.Шевченка у Львові, академік Всеукраїнської академії наук (1929).

Із 1927 по 1928 рр. очолював Українське відділення Геолкому. Різниченко був одним із перших організаторів проведення в Україні геологічної зйомки.

Відомий також як поет і художник-карикутарист (під псевдонімом Велентій — дівоче прізвище матері).

У 1901 році з’являються його перші вірші: «Зірка на землі», «На чужині далекій», публікації у збірнику-альманаху «Перша ластівка» (1905), «Розваги» (1905, 1908), «Терновий вінок» (1908), «На вічну пам’ять Тарасові Шевченкові» (1910).

Із 1913 року не друкувався.

Помер В. В. Різниченко 1 квітня 1932 р.

Довідкові видання

1. Різниченко Володимир Васильович // Українська радянська енциклопедія : в 12 т. Т. 9. – 2-е вид. – К., 1983. – С. 391.
2. Різниченко Володимир Васильович // Український радянський енциклопедичний словник / редкол. А.В. Кудрицький (відп. ред.) [та ін.]. Т. 3. – 2-ге вид. – К. : Голов. ред. УРЕ, 1986. – С.103.